

S. Pedersen: Dersom jeg kunde have nogen Formodning om, at Rigtingen af denne Skat ved Stattecommissairer vilde have en bedre Fremgang, naar man satte Diaterne til 4 Rd. i Stedet for til 3 Rd., skulde jeg ikke have Noget derimod at indvende, men jeg troer, at, naar man først finder de rette Mænd, vil det Bestemmende for dem ikke være, om de faae 3 eller 4 Rigsdaler. Den finansielle Betydning, som dette vil faae, er ikke for mig det Afgjørende, men det er anerkjendt af Enhver, som har bevæget sig blandt vor Almuebefolkning, at et saadant dagligt Vederlæg vil give en vis Forargelse, om jeg saa maa sige, hos Folk af en Klasse, der ere vant til at leve under mere tarvelige Forhold. Jeg troer desuden, at, naar man sammenholder den Bestilling, hvorom her er Tale, med forskellige andre Bestillinger, f. Ex. Landvæsencommissairernes, der ikke ere lønede med mere end 3 Rd. om Dagen, vil det vise sig at være et meget anstændigt Beløb, som man godt kan være bekjendt at hyde. Dette er Grunden, hvorfor jeg agter at stemme for at nedsætte Beløbet fra 4 til 3 Rd. — Med Hensyn til Krigsskattes Erstatning for Sjælland skal jeg kun tilføie, at det forekommer mig, at Minimum for Sjællands Ret maa være, at der ikke bliver aftræbet nogen Krigsskat, forinden det har faaet en Krigsskatteserstatning, og det forekommer mig, at, dersom Sjælland havde Valget mellem enten at faae Krigsskatteserstatningen betalt, og derpaa at betale begge Aars Krigsskat, eller blot at betale Krigsskat for eet Aar og at vente med Erstatningen, maatte det ubetinget vælge det Første.

J. M. Hansen: Jeg skal kun udtale, at jeg ikke kan slutte mig til Udvalgets Fleertal med Hensyn til den Deel af Endringsforslaget under Nr. 2 af 15 Medlemmer, som angaaer Diaterne, men da den ærede sidste Taler har motiveret dette Forslag om Nedsættelse fra 4 til 3 Rd. med ganske de samme Grunde, som have gjort sig gjældende for mig, skal jeg ikke gjentage dette, men henholde mig til, hvad han har udtalt.

Solstein: Jeg vil blot tillade mig at tilføie, at den ærede Ordfører naturligtvis med

de Beviisligheber, han har ihænde, og med den Overbeviisningens Kraft, hvormed han taler for sine Talstørrelser, vistnok vil kunne faae dem til at holde Stik for det ærede Thing, men jeg haaber, at der, naar Sagen kommer til practisk Udførelse, vil fremkomme et andet Resultat, og at man da vil give mig Ret.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Indenrigsministeren til § 1, tiltraadt af Udvalget:

§ 2. 5 efter: „Kjøbstæder og Amt“ indføies: „med Undtagelse af Fredericia Kjøbstad“.

vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

2) Forslag af Samme til samme Paragraph, tiltraadt af Udvalgets Fleertal:

De 3 første Linier af sidste Affnit affattes saaledes:

„Kongen bestemmer Størrelsen af den Krigsskat, som Kongehusets Medlemmer have at hyde;“

vedtoges med 59 Stemmer mod 6.

3) Forslag af Udvalget til § 2:

Det Kjøbenhavn paalagte Skattebeløb forhøies med 15,000 Rd.

vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Hermed ansaaes tillige vedtaget Udvalgets Forslag om, at det Søffelunds Herred paalagte Skattebeløb (§ 4) nedsættes med 15,000 Rd.

4) Forslag af Samme til samme Paragraph:

Det Kjøbenhavn paalagte Beløb nedsættes til 350,000 Rd.

vedtoges eenstemmig med 79 Stemmer.

Hermed ansaaes tillige vedtaget, at det samtlige øvrige Kjøbstæder paa Øerne (§ 3) paalagte Beløb nedsættes til 141,000 Rd., at